

Μπλέηντ Ράννερ

Κάποτε είχα διδάξει το «Μπλέηντ Ράννερ».

Με τις ελάχιστες έως ανύπαρκτες κινηματογραφικές γνώσεις που είχα, με τη μέγιστη διάθεση να δώσω το ξεχωριστό που με έκαιγε και με την λαχτάρα να μάθω γρήγορα εγώ για να δώσω ερέθισμα στους γύρω μου, γιατί ξαφνικά βρέθηκα Δάσκαλος, το επιχείρησα.

Παρήγγειλα από την Αθήνα την ταινία «Μπλέηντ Ράννερ». Πλήρωσε ο Δήμος Λαγκαδίων.

Την προγραμματισμένη μέρα φτάνει στον κυρ Αντώνη του Δεσποτόπουλου το καφενείο το πούλμαν από την Αθήνα (μεσω Κολοσούρτη) και ξεφορτώνει την ταινία σε καρούλια μέσα σε ταψιά.

Την περιμέναμε πως και πως εγώ και τα παιδιά του Σχολείου και χαρήκαμε που ήρθε... Ήρθε...

Τα παιδιά με κοιτούσαν με αισιοδοξία και χαρά στα μάτια για την επόμενη κίνησή μου... Τα κοιτούσα και γω, αλλά εγώ δεν είχα που αλλού να κοιτάξω μέσα στην ερημιά του Δασκάλου...

Κοιτώ τα μάτια γύρω μου που με κοιτούσαν και λέω πάμε...

Πάμε στο Αθανασοπούλειο Πνευματικό Κέντρο και βάζουμε με τα παιδιά μπρος την τριφασική μηχανή του που είχαμε επισκευάσει.

Ο Θοδωρής ήταν με ένα πιστολάκι αέρος, που κερδίσαμε από το κλιν, δίπλα στις αντιστάσεις της μηχανής και ο Τάκης (αν δεν κάνω λάθος) κοντά στον γενικό διακόπτη του Κέντρου για να μην καούμε όλοι

.....

.....

Ντεκάρτ... Μπάτσος... Παροπλισμένος Μπλέηντ Ράννερ....

«Σκέφτομαι άρα υπάρχω» αναφωνεί η Πρις (ρέμπλικα Νέξους 6) μα ο Ντεκάρτ τη σκοτώνει γιατί στους εστιασμούς του τίποτε δεν είναι ύπαρξη. Είναι ή μηχανή ή άνθρωπος... Άνθρωπος ή ρέμπλικα (αντίγραφο)...

Όλα στον βρόχινο κόσμο της ταινίας στέκονται αντιδιαμετρικά και εναλλάσσονται επιφορτισμένα με το ρόλο μιας μηχανής.

Η αποποίηση του ρόλου σε αυτή τη μηχανή είναι διαταραχή που επισφραγίζεται με θάνατο... Τα πάντα μπορεί να υπάρχουν για χάρη του

ρόλου τους, σε έναν κόσμο που επιμένει στις σκιές, στην τσίκνα των φαγητών και στην απόπνοια των ανατολίτικων τρόπων ζωής...

Χα... πόσα περιθώρια αφήνει αυτή η ατελείωτη βροχή

.....

Ο «κίνδυνος»:

Μια μηχανή (ρέπλικες) που μαθαίνει μπορεί να αποφασίζει με βάση αυτά που έμαθε. Όμως τότε δεν θα είναι υποχρεωμένη να παίρνει αποφάσεις αποδεκτές από εμάς (Κυβερνητική)

Το ντεκόρ της ταινίας «Μπλέηντ Ράννερ" είναι η λεπτότατη δομή ενός εφιαλτικού κόσμου καλά ιεραρχημένου.

Ενός χώρου, συνδυασμός του πρωτόγονου και του διαστημικού, όπου μια βροχή δε σταματά ποτέ. Δεν ξεπλένει μα βρωμίζει και κρύβει τα δάκρυα των δυστυχισμένων πλασμάτων που μια «άλογη» τεχνολογία μετέτρεψε σε τραγικές φιγούρες αναγκάζοντάς τες να ταυτιστούν με ένα ρόλο που δεν διακρίνεται εύκολα....

.....
.....

Είχα μοιράσει στους τότε μαθητές μου μια ερμηνεία μου όσον αφορά στην ταινία Μπλέηντ Ράννερ.

Ήταν σε χειρόγραφο βιβλιαράκι το οποίο επειδή δεν το έχω σε ψηφιακή μορφή, δίνω φωτογραφίες του.

<https://drive.google.com/open?id=1YBvp-9MYGJNqavf0zjw00eJVIF7FGisj>

Κυριακή 9 Δεκεμβρίου 2018

Θρασύβουλος Μαχαίρας